

decollasse videatur. opposui me tamen, et viam, nisi fallor indicavi, quā tam bona sementis messem trans mare accersere non adeē sit Βουρολον, siquidem amore te prosequitur quem proficetur, et meritis es, altero non inferioris nota carmine. Interea tantillum hoc quod a Principe meo profectum est, ut ab amicissimo Evieque fortio pridem acceperis, boni consule. Si doctiores proceres nacti essemus, ditiores docti fierent: nunc hi utere mecum, quid agas rerum quid mediteris, aut pangas, qui cum Tessala conveniat, et rivalibus, quam mox epigrammata nostra ~~componis~~, cum censuris remissurus sis scire cupio, et te valere mi amice, quam athleticē, ut ego quidem valeo. In Castris ad Gemnepam ~~officia~~ XIX Junij MDCCXLI

Implendus acriter Aeneolithus est, per Vicofortium et Batlaum ne frigescere hoc ferrum sinat. Dabo et ego eandem operam oblatā occasione.

Aloofrio Bossioque S. P.

(307)

Benerocicio.

Accipio colorem, Rector mi, et quando ita vis, concedo silentii inter causas fuisse τα φαρμάδια ὑφιστάμενα cum ingenti adversario excutienda; ne nimirum sine munere Regem Persam adires, grandia me dono doctior ditique nuper factus, si Divi placet. At si insistere me huic vestigio fers, quid tandem causae prodes, cur li bellos duos non ita pridem publico datas, Dordracum tuam et nescio quid portio Politici, me solum celare volueris? Adeone superbidicisti quod ex Aristotele mo loco prudenter amicum monuisti, quanto sit τῆς ἀρεσκυλίας, vis, εἰς τὰς φίλιās; aut unum me de omni gente Batacorum seposuisti, quem latere expediret originem et incunabula nobilissimarum urbium floris, plane mihi, vel te cine, dilectissimi et venerandi? Excute, age, suppellectilem omnem Rhetoricam, et magnum item Bossium proceptorem aduoca; Totus dubitō sequid communi operā satisfaci induc. Turi sitis culpe si non latissima, tanta tamen ut longe sufficiat angustior crabroni, quali cum

hodie

hodie tibi res est, nec esse desinet, si calculum recte pono,
quandiu XUV TE XJ & OV uterque vini se possidebitis.
Aere hoc ingenium est, mi Beneronice, quod vitio quidem
solum vix est cur vertatur cuius de proceribus litera-
turae, inter quos Salmasium illustrissime emineret fateri
dum est: sed et spinosum; et amplius quid, quod reticere
male: unde, quibus non se tricus intricat et adhaerescit?
et qualia per Musas, illa sunt, quae obijcere tibi serio
non erubuit, de acuto voci & OV, per incuriam impedit.
Tantum homini vacat, aut vacare cuiquam existimat?
enim iugenti animo obversatur, neque muscam propter
volare impunè debere, quàm debellatà summæ dictaturæ
auctoritatem asserere vel per umbram possit. Itaque si
circa nugas hæc, quid in serijs concessurum speras ut
Belga? Est interim ab hoc ardore, dicam, an furore
doceri nolle, quod in & TOTTA se, et ab omni ratione diuina
induit non infrequenter. unde redeuntem videas pel-
non nunquam lacerã, vel aliquã vibice foedã, quod digni-
simunculis denique ex alto eruditionis penis sumptis
disimulare solet, aut velare λαλῶν διεσκαρπενα,
cendo tamen lectorem sapi, sed non illud cuius tum-
discendi causã legitur. documento sunt iuuenti de
usuris ac Trapezitica libri, e quibus si excerpas quae
ad usuras spectant, aut Trapezitanica compendia
videas, magnorum voluminum oppidò quam pusilla
molu. Ad caput controversiae quod attinet, quam
nunc agitas, quamvis in his ipsis castris ad maximum
Medici sint, qui ab illo stant, mihi perquam ingenio-
videris interpretatus Aphorismum dubia si non fide-
sententia saltem ac doctrina mirum quam ceteris
diuini Senis vestri aduersantis et contradictoriae, q-
in re cum se tot magni interpretes et asserenda aucto-
tatis tanti proceptoris studiosi, variè varièque torse-
rint, non mirum est discrepantium opinionum
turbam increuisse. At illi quidem singuli, quod
sciam, salvo amicitiae legibus, assertiones suas tutatis

Tu

Tu vero bona fide, Beneronicis Amplissime idem tibi eventuum speras? nullane te vestigia terrent? Ego Heinsios, Cunaos, Cloppenburgios, Boschornios cum intueor, non ausim dicere quid Beneronicis potendam, fieri tamen *κακός μάλισ*, quam *κακῶν* malim, atque idem Deus ut velit, et Salmasius ex animo cupio ut te valere vir doctissime et me amare, quanguam non levi de causâ ut vidisti subinfensum. Scribo inter arma, tubos et sclopos, quod inter libros oportuit ad vos qui libri estis, et ad castrensem hanc barbariem non immeritò nauseatis.

Offella ad Sennepan 25 Junii 1641.

Tuus pleno affectu

Debere hoc inter nos perire, neque Musæ tui limen egredi, non est quod moveam. ipso argumento morari, et privata libertatis candore. Dodoracum tuam, de qua dicebam, solo hactenus de nomine notam habeo. Equid luenda culpa sit tu videas.

Princeps Gulielmus
Tristano de M^{ca} Turta

Excellentissime Domine.

(308)

Plurimum me debere fateor Excellentia vestra, quod majoribus districta negotiis, reditus mei in has regiones placuerit meminisse. Habeo proinde gratias quas possum maximas, atque ut rebus annis pro sua parte feliciter gestis in patriam reversuri, eadem quâ mihi prosperitate, navigatio succedat, Deum precor Excell^a vero vestram, ut me oblata occasione sibi Dominoque Antonio filio tanti patris dignissimo ad officia quaque paratissimum fore penitus confidat. Dat: in Castris ad Sennepan, offella
Ipsis Palendis Jul: 1641.

Excellentissime Domine.

Excellentia tuae devotissimus.

Duo Tristano de Mendoca
Serenissimi Regis Lusitaniae
ad confederatum Belgicum
legato. extraordinario.
Hagav.

J. Foresto, in Curia
supremâ Senatori.

Nobilissime et amplissime Domine

(309).

Insigne carmen tuum pari ab affectu ac industria profectum utriusque Principi, quod ne sic quidem mandaveras obtuli.